

Неволник клеѣ в дадека ли чужбина
 ще дия аз изгубения рай?
 и делат ме не месец не година
 от бащен дом, от родния ми край.

И мъчно болно става на душата
 в глава разлето олово тежи -
 и подрав лек изпращат ми листата,
 а пак, а пак сърцето ми тежи.

И вятър ми спомени навява
 за майка, татко, братче и сестра
 и песента по шумне и припява
 шумата на близката гора.

А облаче ли там на юг отива
 и птичка ли към юг... прелетя
 потайна скръб душата ми облива -
 изпращам ги със сълзи на очи.

Неволник клеѣ в дадека ли чужбина
 ще дия аз изгубения рай?
 и делат ме не месец не година
 от бащен дом, от родния ми край.

И мъчно, болно става на душата,
 в глава разлето олово тежи -
 и подрав лек изпращат ми листата,
 а пак, а пак сърцето ми тежи.

И вятър ми спомени навява
 за майка, татко, братче и сестра
 и песента по шумне и припява
 шумата на близката гора.

А облаче ли там на юг отива
 и птичка ли към юг... прелетя
 потайна скръб душата ми облива -
 изпращам ги със сълзи на очи.

Последен взор отправям в долината
 и гледам как се сетен облак рей -
 далече там, далеч зад планината
 във родни край - там бащен дом пустей.